

lyezettő, vérengző farkasokat a csapdában hagyja; az elszunnyadt nagyapó csónakját pedig egy barátságos nagy hal viszi el a föld alatti, drágakövek-ből épült *Holt város vizeire*, s ugyan-az a hal hozza is vissza.

Állatok egymás közötti barátságáról, segítőkészségéről szól *A madársereg* és a *Lángocska* című mese.

A madárseregben a csókák együttes erővel győzik le a szüntelenül támadó héját. Lángocska pedig, a tűzvörös, világító tollú kis madár fekete fellegeken, viharos éjszakai sötét-ségen keresztül, erejének utolsó megfeszítésével élete árán vezeti el békés tájra a többi madarat.

KENYERES KOVÁCS MÁRTA

CSUPA RIM VERSIKÉK

RAJKO BALABAN-SIBIRSKI: *Neke važne stvari*.

Osvit, Subotica, 1975.

Rajko Balaban-Sibirski nem mindennapi egyéniség. Ezt nemcsak azok tudják róla, akik személyesen ismerik, de az a sok-sok gyerek és felnőtt is, akik versein keresztül ismerkedtek meg ezzel a sokoldalú, nagy képzeleterejű költővel. 1933-ban született egy Banja Luka környéki faluban, de már évek óta itt él közöttünk mint tanító, s a bácskai rónát éppúgy hazájának vallja, mint hegyes-völgyes szülőföldjét. Mint minden tehetséges költő, ő is keresi-kutatja egyéni kifejezési módját, ami néha egészen frappáns verseket eredményez, mint amilyenek például a *Ha úgy tartja kedved (Ako ti se bude dalo)* című második verseskötetében megjelentek, melyekben szórakoztató rejtvényeket és számtanfeladatokat ad fel kis olvasóinak a költészet nyelvén.

Legújabb verseskötete a *Néhány fontos dolog (Neke važne stvari)* már fejlettebb költői eszközökkel szól olvasóhoz, könnyedén, szellemesen, s versei között nem egyben felvillan jóízű humora is. Gyerekekről, a természetéről és az állatok világáról szóló, szójátékokra épült, csupa rím versikék ezek.

Az első részben (*Zsuzsi taxija*) a gyermekek képzeletvilágába viszi olvasóit, oda, ahol érdekes kérdések hangzanak el gyermekajkáról: Hol alszik éjjel a Nap?; honnan tudja a fa, hogyan kell nőni, s az emberek miért csinálnak fegyvereket; ahol egy

kisfiú a mezőn azon töri a fejét, mi lenne, ha ő lenne a császár, egy másik meg egy kék szemű kislányról, Snežanáról ábrándozik...

A második rész (*Gde spava mir*) a természetről szól és arról a mély-séges kapocsról, mely a költőt elválaszthatatlanul összeköti vele. Melynek bölcs nyugalmaiban ott szunnyad a béke. Felhők, erdők, bokrok és madárijesztők népesítik be ezt a részt, és elevenednek meg a párbeszédnek nyomán.

Neke važne stvari (Néhány fontos dolog) a címe a harmadik résznek, mely az állatvilágból meríti ihletét. A gyerekek itt állatmésék formájában elrejtett ósrégi igazságokról olvashatnak, például a dongóról és a katicabogárról, »akik« — egymás ellentétéként — elindulnak a nagyvilágba, s útravalóul mindketten magukkal visznek valamit. A dongó egy pálcát, mert szerinte a világ sok különös dologgal van tele, s nem árt, ha az ember kezében pálcá van, míg a katicabogár egy szál virágot, mert: »Mít tehetek, mit tehetek, ha már ilyen a világ, ahová csak a lábam visz, jól jön egy szál kis virág...«

Jó ritmus, könnyed jellemzés és szépen csengő rímek jellemzik ezeket a tartalmas, kedves versikéket. Az ízléses köntösű kötet, melynek fedőlapját Momo Kapor készítette, méltán sorakozik az Osvit hasonló jelle-gű kiadványai mellé.

BURKUS VALÉRIA